

presse — undertiden paa en haard, for ikke at sige brutal Maade — Tilstaaelsen ud af den Anklagebe, vil man være altfor tilbøielig til at blive i dette Spor, og derved troer jeg, at man handler mod hele Lovens Aand. Der er, som allerede bemærket, Forskjel mellem det engelske og det franske System, og naar det er anført af den ærede Forslagsstiller, at berømte Mænd i England ville gaae over til den franske Stil og afhøre Anklagebe, saa vil jeg herimod stille en ligesaa berømt Mand, som paa det Skarpeste og Stærkeste har udtalt sig imod enhver Forandring af den Natur. Da han har nævnt en berømt Mand, saa vil jeg erindre om, at den ældgamle Lord Lyndhurst er den nuværende Juryforsfatnings allerivrigste Forsægter og det i en saadan Grad, at han med Indignation reiste sig imod et Forslag om at affkaffe Storjuryen. Desuden er det meget langt fra, at der i England yttres sig en saadan Hyst til denne Reform, at den skulde blive gennemført som Lov. Naar forøvrigt den ærede Forslagsstiller har sagt, at det beroer paa den Anklagebe selv, om han vil svare eller ikke svare, saa skulde det synes, som om Sagen ikke var saa farlig; men jeg troer ikke, at man skal vige fra den Grundsætning, at den Anklagebe ikke behøver at anklage sig selv. Man gaaer i England i den Grad vidt i den Henseende, at det bliver strengeligt paataalt, naar den, der arresterer en Anklaget, spørger ham om Noget, end sige at han skulde blive spurgt af en Dommer eller i Retten. Der er jo mange Exemppler paa, at den Anklagebe netop abvares for ikke at sige Noget. Forøvrigt er det ikke uden Exempel, at den, der selv tilstaaer at have begaaet en Forbrydelse, i Virkeligheden ikke har begaaet den. Der er netop i disse Dage en Sag for i det vestlige England i en lille By, der hedder Frome, hvor en Mand har anklaget sig selv for at have været den, der begik et Mord, hvortil Gjerningsmanden har været uopdaget i over 10 Aar. Han gik selv til Politiet, derfra til Retten og opgav der alle Omstændigheder angaaende, hvorledes han havde begaaet Mordet; men man har nu udfundet, at han det Aar, han debiterer at have begaaet Mordet, var i Indien. Deraf seer man altsaa, at egen Tilstaaelse ikke altid er det stærkeste

Beviis paa, at den, der afgiver Tilstaaelsen, har begaaet Forbrydelsen. Jeg haaber, at man vil lade det Grundprincip, som gaaer igjennem den engelske Jury, blive bibeholdt, og jeg vil endvidere haabe, at vi her gaae videre med Sagen og at vi i Forening med den ærede Justitsminister ville see at faae noget Gødt ud af den. Lader os ikke glemme, at det aldrig har været modsagt, at denne Institution er en fri Forsfatnings Grundpille; det er derimod i høi Grad paastaet, at Juryindretningen er ligesaa vigtig som selve Forsfatningen. Der er i forrige Aarhundrede blevet udtalt af en bekendt Mand i England: Dersom vi ikke vare frie ved vor Forsfatning, saa vare vi frie ved vor Nævningeinstitution.

C. Nimestad: Det er allerede af andre ærede Talere antydet som det første Spørgsmaal, vi maatte besvare os ved Behandlingen af dette Lovforslag, om Folkethinget burde behandle det videre, eller om man burde lye til disse af Nogle meget hvide, men af Forslagsstilleren ikke videre vel sete Resolutioner, med al Anerkjendelse osv. og jeg vil strax bemærke, at jeg er kommen til det Resultat, at vi burde fortsætte Behandlingen af denne Sag. Det er jo vel saa, at et Lovforslag af den Betydning som det foreliggende bør fremkomme fra Regjeringen, og naar man har henviist til, at man her har taget Initiativet til mange andre Love, saa er det dog ganske vist, at der aldrig af Folkethinget er taget Initiativ til nogen Lov af en saa indgribende Betydning og som i den Grad krævede en Udarbeidelse i det Enkelte og Afspasning af alle Details, som denne Lov; men paa den anden Side er det ligesaa vist, at vi ikke siden Grundlovens Emanation have seet nogen Lov fremkomme, hvor det i den Grad kommer an paa Principer som nærværende Lov, idet selv det bedst og omhyggeligst udarbejdede Lovarbejde, naar det ikke hviler paa det Princip, som man maa anerkjende for det rette af de to mod hinanden staaende Principer, ikke vil kunne tillægges nogen Betydning. Det er derfor min Mening, at det vil være af yderste Vigtighed for Regjeringen at komme til Kundskab om, hvilket af de to Hovedprinciper, som man gjerne kan kalde det engelske og det